

biuletyn

parafialny

Msze św. w niedziele:

7:00, 8:30, 10:00, 11:30, 18:00 i 20:00

W tygodniu: 7:00 i 18:00

Koronka do Miłosierdzia Bożego:

wtorek o godz. 17.30

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy:

środa 17:45

EWANGELIA NA XIV NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ

KOMENTARZ

Mt 14, 13-21

Gdy Jezus usłyszał o śmierci Jana Chrzciciela, oddalił się stamtąd łodzią na pustkowie, osobno. Lecz tłumy zwiędziały się o tym i z miast poszły za Nim pieszo. Gdy wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi i uzdrowił ich chorych.

A gdy nastał wieczór, przystąpili do Niego uczniowie i rzekli: «Miejsce to jest pustkowie i pora już późna. Każ więc rozejść się tłumom: niech idą do wsi i zakupią sobie żywności».

Lecz Jezus im odpowiedział: «Nie potrzebują odchodzić; wy dajcie im jeść!»

Odpowiedzieli Mu: «Nie mamy tu nic prócz pięciu chlebów i dwóch ryb».

On rzekł: «Przynieście Mi je tutaj».

Kazał tłumom usiąść na trawie, następnie wzięwszy pięć chlebów i dwie ryby, spojrzawszy w niebo, odmówił błogosławieństwo i połamał chleby, dał je uczniom, uczniowie zaś tłumom. Jedli wszyscy do syta, a z tego, co pozostało, zebrano dwanaście pełnych koszy ułomków. Tych zaś, którzy jedli, było około pięciu tysięcy mężczyzn, nie

Życie jest darem, który trzeba nieustannie pielęgnować, mówimy: podtrzymywać kogoś przy życiu. Sprawa jest prosta jeśli chodzi o nasz organizm. Trzeba go karmić i poić, a także dbać o jego higienę. Ale człowiek to przecież nie samo tylko ciało. Jak dbać o to, co ogólnie nazywamy duszą? Czy ta wieczna część nas musi być jakkolwiek odżywiana?

Słowo Boże kieruje nasze myśli na głębszy poziom, czyli do warstwy duchowej. Można znaleźć w niej pewną analogię do warstwy cielesnej. Otóż dusza również potrzebuje pokarmu. A ponieważ nie jest materialna, to jej pokarm musi być podobny do niej.

Pierwsze czytanie zachęca nas do sięgania po darmowy pokarm, który jest w stanie nasycić człowieka. Izajasz zarzuca niedbałość w poszukiwaniu prawdziwego, wiecznego pokarmu. Człowiek wydaje pieniądze, czyli wszystkie swoje siły, na to co nie sycyca, ani nie przynosi mu szczęścia. Tymczasem prawdziwy pokarm pochodzi od Boga i odżywia duszę. A co ważne – jest zupełnie darmowy i to dla każdego.

Jak pozyskać taki pokarm? - „Nakłońcie uszu i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie”. Ten rodzaj pokarmu przyjmuje się nie ustami, a uszami, gdyż jest to słowo Boże, które trzeba wysłuchać, aby wpadło do wnętrza naszej duszy i tam zamieszkało. Do tego

KOMENTARZ

z pewnością nawiązywał Chrystus, kiedy mówił: „Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych” (Mt 4,4).

Psalmista przypomina, że pora karmienia przez Boga następuje zawsze we właściwym czasie. A że „teraz jest czas upragniony, teraz jest dzień zbawienia” (por. 2 Kor 6,2), to pora karmienia jest każdego dnia. Ciągłe, bowiem, należy żyć słowem Bożym, o czym przypomina praktyka lectio divina. Pan wezwany, da poznać, że jest blisko zzywającego.

Św. Paweł przypomina Rzymianom i nam, że nic zewnętrznego nie jest w stanie zabrać nam tej możliwości odżywiania się relacją z Bogiem. Nie ma takiego stworzenia na ziemi, ani w niebie, które mogłoby nas rozdzielić z Wszechmogącym. Tylko ja sam mogę powiedzieć Mu „nie”. Niech nas Bóg od tego broni!

Karmienie i odżywianie całego człowieka na pewno miało miejsce w scenie rozmnożenia chleba. Na pierwszy rzut oka widzimy Jezusa, uczniów i mnogi tłum, karmiony cudownie rozmnożonym chlebem i rybami. W głębszej jednak warstwie dostrzegamy potężne odżywienie dusz apostołów i uczniów, i zapewne tych spośród tłumów, którzy widzieli co się działo. Jezus karmiąc jedzeniem, tak naprawdę nakarmił wszystkich duchowo. Dał poznać Ojca i Jego wolę, aby nie zginął ani jeden z tych, których On Mu dał (por. J 3,16; 6,39n). Chrystus objawił Ojca dającego życie i odżywającego ludzi pokarmem na wieki.

Kościół w tej scenie widzi zapowiedź Eucharystii, która znikoma ilościowo (mały opłatek), zawiera w sobie całego Boga w Ciele i Krwi Chrystusa. To właśnie każda Msza przypomina, że nasycenie nie jest sprawą napełnienia żołądka. Prawdziwie nasycić i napełnić ludzką duszę może jedynie Bóg. Jak przypominał św. Augustyn: On jest szczęściem, a prawdziwe szczęście jest niewyczerpalne i jest w stanie trwale zaspokoić ludzkie pragnienia. Inne „szczęścia” zawsze mają swój kres w doczesności i nigdy nie nasyca człowieka w zupełności.

Dlatego jedząc i pijąc najlepsze przysmaki, zawsze pamiętajmy o słowach Psalmu 63: „Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało”. Oto nasze życie!

ks. Krystian Wilczyński

TEMAT DO DYSKUSJI: PARAFIA W NASZYCH CZASACH

NOWA INSTRUKCJA: NAWRÓCENIE DUSZPASTERSKIE WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ W SŁUŻBIE MISJI EWANGELIZACYJNEJ KOŚCIOŁA (CZ. I.)

Parafia nie może stać się strukturą „sklerotyczną”, skupioną na sobie - podkreślono w ogłoszonej w miniony poniedziałek instrukcji Watykanu. Położony w niej został nacisk na konieczność przeprowadzenia procesu odmłodzenia oblicza Kościoła oraz bezinteresowności.

Wprowadzenie

1. Refleksja eklezjologiczna Soboru Watykańskiego II oraz znaczące zmiany społeczne i kulturowe ostatnich dziesięcioleci spowodowały, iż niektóre Kościoły partykularne zreorganizowały formę duszpasterstwa wspólnot parafialnych. Proces ten pozwolił wprowadzić nowe doświadczenia, podkreślające w większym stopniu wymiar wspólnoty oraz wdrożyć, pod przewodnictwem duszpasterzy, harmonijną syntezę charyzmatów i powołań kościelnych w służbie głoszenia Ewangelii, która lepiej odpowiada dzisiejszym potrzebom ewangelizacji.

Papież Franciszek na początku swojej posługi przypomniał o znaczeniu „kreatywności”, która oznacza „szukanie nowych dróg”, a mianowicie „szukanie drogi, aby była głoszona Ewangelia”; w związku z tym, Ojciec Święty zakończył: „Kościół, także Kodeks Prawa Kanonicznego daje nam wiele, wiele możliwości, wiele swobody w tym względzie” (1)

2. Sytuacje opisane w niniejszej Instrukcji stanowią ceną okazję do duszpasterskiego nawrócenia w sensie misyjnym. Są bowiem zaproszeniami skierowanymi do wspólnot parafialnych, aby wyszły poza swoje struktury, oferując narzędzia reformy, również strukturalnej, ukierunkowanej na komunę i współpracę, spotkanie i bliskość, miłosierdzie i troskę o głoszenie Ewangelii.

I. Nawrócenie duszpasterskie

3. Nawrócenie duszpasterskie jest jednym z podstawowych tematów „nowego etapu ewangelizacji” (2), który Kościół jest dzisiaj wezwany do promowania, aby wspólnoty chrześcijańskie stały się w coraz większym stopniu siłą pobudzającą do spotkania z Chrystusem.

Dlatego Ojciec Święty przypomniał: „Jeśli coś ma wywoływać święte oburzenie, niepokoić i przyprawiać o wyrzuty sumienia, to niech będzie to fakt, że tylu naszych braci żyje pozbawionych siły, światła i pociechy z przyjaźni z Jezusem Chrystusem, bez przygarniającej ich wspólnoty wiary, bez perspektywy sensu i życia. Mam nadzieję, że zamiast lęku przed pomyleniem się, będziemy się kierować lękiem przed zamknięciem się w strukturach dostarczających nam fałszywej ochrony, lękiem przed przepisami czyniącymi nas nieubłaganyimi sędziami, lękiem przed przyzwyczajeniami, w których czujemy się spokojni, podczas gdy obok nas znajduje się zgłodniała rzesza ludzi, a Jezus powtarza nam bez przerwy: «Wy dajcie im jeść!» (Mk 6, 37)” (3)

4. Kościół inspirowany tą świętą troską, „trwając przy własnej tradycji, a równocześnie świadomy swojej powszechnej misji, jest zdolny wchodzić w związek z różnymi formami kultury, przez co ubogaca się zarówno on sam, jak i różne kultury” (4). Istotnie, owocne i twórcze spotkanie Ewangelii z kulturą prowadzi do prawdziwego postępu: z jednej strony Słowo Boże wciela się w historię ludzi, odnawiając ją; z drugiej strony, „Kościół [...] może być, i jest, wzbogacany również przez ewolucję ludzkiego życia społecznego” (5), aby pogłębić misję powierzoną mu przez Chrystusa i właściwiej ją dostosować do czasów, w których żyje.

5. Kościół głosi, że Słowo „stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (J 1, 14). To Słowo Boże, które ma upodobanie mieszkać pomiędzy ludźmi, w swoim niewyczerpanym bogactwie (6) zostało przyjęte na całym świecie przez różne ludy, wzbudzając najszlachetniejsze aspiracje, w tym pragnienie Boga, godność życia każdego człowieka, równość ludzi i szacunek dla odmienności w jednej rodzinie ludzkiej, dialog jako narzędzie uczestnictwa, tęsknotę za pokojem, gościnność jako wyraz braterstwa i solidarności, odpowiedzialną ochronę stworzenia (7).

Jest zatem nie do pomyślenia, aby taka nowość, której rozprzestrzenianie się aż po krańce świata jest wciąż niedokończone, osłabła lub, co gorsza, zaniknęła (8). Aby Słowo Boże mogło być dalej głoszone, wspólnoty chrześcijańskie muszą dokonać decydującego wyboru misyjnego „zdolnego przemienić wszystko, aby zwyczaj, style, rozkład zajęć, język i wszystkie struktury kościelne stały się odpowiednią drogą bardziej dla ewangelizowania współczesnego świata, niż do zachowania stanu rzeczy” (9).

Przemienienie Pańskie

Apostołowie Łukasz, Marek i Mateusz piszą, że w kilka dni po wyznaniu Chrystusa, iż zostanie zamordowany, ale zmartwychwstanie, Pan wziął ze sobą na górę Piotra, Jana i Jakuba. Tam dokonało się przemienienie – gdy Pan Jezus się modlił jego twarz stała się promieniejąca a jego odzienie lśniąco białe *tak jak żaden na ziemi folusznik wybielić nie zdoła* (Mk 9,3). Wtedy ukazali się uczniom wokół Jezusa Eliasz z Mojżeszem, z którymi Ten

rozmawiał (Mt, 17, 3). Święty Piotr odezwał się wówczas proponując zbudowanie dla nich trzech namiotów (Łk, 9, 33). Nagle, z obłoków rozległ się głos *To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!* (Mt 17, 5). Uczniowie słysząc głos Boga przestraszyli się i padli na twarz, po czym Chrystus zbliżył się do nich i powiedział *Nie lękajcie się*. Katechizm Kościoła Katolickiego uczy w punkcie 568, że: *Przemienienie Chrystusa ma na celu umocnienie wiary Apostołów ze względu na przyszłą mękę, wyjście na "wysoką górę" jest przygotowaniem do wejścia na Kalwarię. Chrystus, Głowa Kościoła, ukazuje to, co zawiera Jego Ciało i czym promieniuje w sakramentach: "nadzieję chwaty" (Kol 1, 27).*

Przemienienie było przygotowaniem uczniów na bolesną godzinę Męki, by nie ulegli zgorzeniu krzyża, by mieli pewność wywiedzioną także z nadprzyrodzonych źródeł. Trwało to niezwykle krótko, ale było bardzo intensywne. Jezus okazał swoje bóstwo trojgu z dwunastu i przykazał im: *Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie*. Dlaczego tylko troje to zobaczyło? Może dlatego, że mieli oni towarzyszyć Jezusowi w Ogrodzie Oliwnym, gdzie Jezus przeżywał trwogę i cierpienie. To mistyczne doświadczenie także odbyło się pod osłoną znaków, bo któż z ludzi zdoła zobaczyć Boga takim jakim jest w istocie?

Wielu współczesnych ludzi zapewne słusznie uważa, że w obecnym czasie, często trudnym i weryfikującym prawdziwość naszej wiary potrzebuje szczególnego doświadczenia Boga, aby nie załamać się. Co zrobić? Odpowiedź znajdujemy w obrazie wspomnianego wydarzenia. Tę boską zadziwiającą postać Jezusa odnajdziemy w Komunii świętej, w adoracji Jezusa. Niezwykle ważne są również słowa Ojca niebieskiego: *Jego [Jezusa] słuchajcie*. Czujmy się zaproszeni do wejścia w namiot spotkania z Bogiem. Posłuż temu uważna i duchowa lektura Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła, którego kompendium znajdziemy w Katechizmie Kościoła Katolickiego - w ten sposób Kościół daje świadectwo podobnie, jak owoych troje apostołów dało świadectwo pozostałym. Poznawanie Pisma Świętego i Katechizmu Kościoła Katolickiego jest jak towarzyszenie Jezusowi, który wchodzi na górę, na której ukaże swoje bóstwo. Ten namiot spotkania nie musi trwać długo, co pozwala znaleźć na niego czas niemal codziennie, ale warto, aby był doświadczeniem intensywnym oraz byśmy do niego często powracali.

1. **Witamy wszystkich gości i parafian modlących się razem z nami.**
2. Dzisiaj po Mszy św. o godz. 11.30 spotkanie członków Żywego Różańca.
3. **Przypominamy, że w okresie wakacji** Msze święte w naszej parafii są odprawiane: w dni powszednie od poniedziałku do piątku o godzinie 7:00 w kościele św. Jana a o godzinie 18:00 w kościele poklasztornym. W soboty obie Msze święte o 7:00 i 18:00 są w kościele parafialnym. W niedziele o godzinie 7.00, 8.30,10.00, 11.30, 18.00 i 20.00.
4. **Kancelaria parafialna** w czasie wakacji jest czynna: poniedziałek, środa, piątek, sobota: 8:00 – 8:30; wtorek i czwartek: 16:30 – 17:00.
5. **W liturgii Kościoła:**
 - Wtorek - wspomnienie św. Maria Vianneya
 - Czwartek - Święto Przemienienia Pańskiego.
 - W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek i piątek miesiąca. W pierwszy czwartek godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu. Okazja do spowiedzi piątek od godz. 15.45. O godz. 16.30 Msza św. z nabożeństwem pierwszo-piątkowym dla dzieci. Z piątku na sobotę nocna adoracja Najświętszego Sakramentu w kościele św. Jana. Zakończenie o 7.00 rano błogosławieństwem i Mszą św. o godz. 7.00. Zapisy na nocną adorację są dzisiaj po Mszach świętych lub telefonicznie nr. tel. 603547047. Zapraszamy na czas nocnego czuwania, także tych, którzy się nie zapisują.
6. **Bardzo dziękuję wszystkim, którzy przyjęli pielgrzymów Pieszej Pielgrzymki Gdyńskiej na Jasną Górę.**
7. **Dziękuję także tym, którzy wsparli chorą na białaczkę p. Martynę z Nowego Tuchomia.** Zebraliśmy na jej leczenie przed tygodniem: 9180,71 gr. Bóg zapłać za każdy dar serca.
8. **Polecamy prasę katolicką:** nowy numer Gościa Niedzielnego i Biuletynu Parafialnego.
9. **Wszystkim Parafianom udającym się na letni wypoczynek życzymy udanego urlopu i bezpiecznego powrotu a wszystkim gościom dobrej pogody i wypoczynku.**
10. W minionym tygodniu pożegnaliśmy z naszej parafii śp.: Józefa Bach, lat. 80 z Żukowa oraz Pawła Hinz, l. 88 z Otomina. Polećmy ich Bożemu Miłosierdziu. Dobry Jezuu, a nasz Panie...

WWW.WNMP-ZUKOWO.DIECEZJA.GDA.PL

Adres parafii: ul. 3 Maja 4, 83-330 Żukowo, tel. (058) 681-82-42.
Kancelaria parafialna czynna: poniedziałek, środa, piątek, sobota: 8:00 – 8:30;
wtorek i czwartek: 16:30 – 17:00 (z wyłączeniem pierwszych piątków i sobót miesiąca)
Organista: Piotr Kitowski, tel. 690-686-639
Odpowiedzialny za cmentarz: Kazimierz Lis, tel. 693-925-365

KONTO PARAFIALNE Bank Spółdzielczy w Tczewie 35 8345 1029 0200 0257 2000 0001

INTENCJE

PONIEDZIAŁEK 03.08.2020	7:00	1. Za + rodziców Martę i Franciszka Roszkowskich
	18:00	1. Za + Franciszka i Annę Klawikowskich
WTOREK ŚWIĘTEGO JANA MARI VIANEEY'A 04.08.2020	7:00	1. Za + Edwarda Laskowskiego
	18:00	1. Za + Leokadię i Szczepana Formela
ŚRODA 05.08.2020	7:00	1. Za + Romana i Ludwika Krauze
	18:00	1. Za + Franciszka i Stanisława Wickich 2. Za + Urszulę Dopieralską
CZWARTEK PRZEMIENIENIE PAŃSKIE 06.08.2020	7:00	1. Dziękczynno-błagalna w 90 urodziny Anieli Wiczling
	18:00	1. Za + syna Rafała Karcz w 23 rocznicę śmierci
PIĄTEK 07.08.2020	7:00	1. Za + rodziców Helenę i Jana Karczewskich i rodzeństwo Łucję, Stanisława i Jerzego
	16:30	1. Za + Annę i Józefa Jelińskich
	18:00	1. O Boże błogosławieństwo dla rodziny Młyńskich
SOBOTA ŚW. DOMINIKA 08.08.2020	7:00	1. Za + Leona, Henryka i Roberta Kleina
	15:00	1. Ślub: Karolina i Łukasz
	17:00	1. O Boże błogosławieństwo dla Teresy i Stanisława Słowińskich w 50 rocznicę ślubu
	18:00	1. Za + rodziców Hildegardę i Michała Serkowskich oraz Czesława, Franciszka i Gerarda
XIX NIEDZIELA ZWYKŁA 09.08.2020	7:00	1. Za + Elżbietę Drowing
	8:30	1. O zdrowie, Boże błogosławieństwo i dary Ducha Świętego dla ks. Macieja w urodziny
	10:00	1. Za + Alfonsa Mierskiego w rocznicę śmierci
	11:30	1. Za + Marię, Pawła, Romana, Reginę i Jerzego Biczkowskich
	13:00	1. Za + rodziców Gołąbek i dziadków z obojga stron
	18:00	1. W intencji Bogu wiadomej i o nawrócenie w rodzinie
	20:00	1. Za + Jadwigę Cyperską